

ORDINIS MEDICI 1725, 3
DECANUS,
WILHELM. HULDERICUS 11
~~MAESCHMJEDE/~~
MED. DOCT. PROF. PRIMAR. PHYSIC. EXPERIM.
ORDINARIUS,
DISSERTATIONEM INAUGURALEM
DE
USU FRICTIONUM
IN MEDICINA
INTIMAT,

ET
AD ACTVM HVNC SOLENNEM
VIROS OMNIUM ORDINUM
AC DIGNITATUM, LITERA-
RUM ATQUE LITERATORUM,
PATRONOS, FAUTORES,
ÆSTIMATORES,
GIVESQUE ACADEMICOS,
EO, QUO PAR EST
OBSEQUIO, OBSERVANTIA ET HUMANITATE
INVITAT:

KILIÆ,
LITTERIS IO. CHRISTOPH. REUTHERI, ACAD. TYPOGR.

edicinam primis temporibus sola affectuum
externorum medela, ipsaque adeo chirurgia
tantum contentam fuisse, cum temporum i-
storum ratio, tum morborum conditio satis
evincunt. Siquidem sub vietu simplici, pau-
cis vel nullis morbis, ab interna causa ori-
undis, obnoxii erant mortales, sed iis tantum affligebantur
frequentius, qui externa vi & vel ab animalibus, aut ipsis
hominibus, vel etiam a rebus inanimatis durioribus, & modo
quocunque lalentibus fieri potuerunt, vulneribus, fracturis,
contusionibus, luxationibus, quibus sanandis manuum opera
potissimum requirebatur. Unde Æsculapii filios, Podalirium
& Machaonem Ducem Agamemnonem in belluna Trojanum
sequitos, celebremque Achillis praeceptorem Chironem, non
tam in pestilentia neque in variis generibus morborum ali-
quid attulisse auxilii, sed vulneribus tantummodo ferro &
medicamentis mederi solitos esse, si Homero fides est haben-
da, refert *Celsus*, in Proemio; & *Plinius* I. 19. c. 1. claram fuisse
medicinam Trojanis temporibus, vulnerum tamen duntaxat
remediis refert. Primus vero cliniken instituit *Hippocrates*, &
diæteticen arte docuit, ad quam potissimum regimen rerum
non naturalium, ut medicis vocantur, pertinet. Nemo vero
est, qui ignorat, quanti momenti in conservanda sanitate ex-
istat, debita & legitima istarum rerum administratio, & cum
motus & quietis quoque hic habeatur ratio, veteres sane cir-

ca

ca illas, & exercitationum modos ac vires curiosi fuerunt admodum, atque solliciti. Ipsum *Hippocratem* gymnasticen præceptis salubribus primum descripsisse, ex scriptis ejus passim appareat quam evidentissime; quamvis deinde ars hæc exercitationis exculta, & ut inventis facile est aliquid addere, magis fuerit perfecta. Apud Græcos, deinde Romanos ars hæc non minima medicinæ pars habebatur, tutela sanitatis, acquisitio roboris, & firmitatis corporis comparandæ ergo summe necessaria. Neque enim infima seu postrema conservatrix medicinæ pars habenda est, quæ exercitationum, frictiōnumque & inunctionum varios modos explicat, nec modo inculpatum sani corporis habitum conservare, sed etiam corpus a subtercutaneis excrementis purgare, lassitudines curare & avertere, defectus instaurare, macilentos habitiores reddere, obesiores emaciare, & si quæ corporis pars imbecilla fuit, robustiorem efficere soleat.

Gymnasium teste *Galen* l. 2. sanit. tuend. locus erat publicus, quo ungendi, fricandi, luctaturi, discum jacturi, aut tale quid facturi confluebant. Quin & in his non modo corpora, sed instituto summe laudabili mentes etiam adolescentum exercebantur, quamvis quod potiores aut plerasque ædificii partes magistri exercitationum corporis occuparent, palæstræ nomine gymnasium totum sæpe significatur. Nolo impræsentiarum plura & singularia de ædificiorum structura, camerarum & cellularum multitudine, instrumentorum necessariorum apparatu, materia, constructione, figura, usū, multitudine, & aliis circumstantiis luc afferre, de quibus omnibus legi meretur *Jonberius* de Gymnasiis, & balneis antiquorum: siquidem ex *Galen*, *Plinio*, aliisque multa egregia huc pertinentia affert, ex quibus pauca delibasse sufficiat. Exercitationum, quibus corpora agitabantur modi ad quinque gene-

ra commode referuntur: luctam, pugillatum, cursum, sal-
tum, discum, unde certamen hocce Græcis πεντάθλοις, Latini-
nis vero a quinque artibus quinquetrii vocabulo indigitatur,
ut videre est apud *Alexandrum ab Alexandro* dier. genial. I. 3.
c. 21. Ipsos vero Romanos olim multo tempore palæstris &
gymnasiis publicis caruisse docet *Budens*, comm. in I. 4. ff. de
his qui notantur infamia, ubi inquit: Romani iis non uteban-
tur. Et *Vitruvius* I. 5. de archite&t. c. II. palæstrarum ædifica-
tiones non esse Italice consuetudinis. Deinde vero, cum Ro-
mani Græcorum fierent æmuli, horum mores voluptatesque
sensim sunt imitati, & in suis thermis etiam palæstras exædifi-
carunt, id quod ex *Plinio* aliisque scriptoribus latinis evincit
Langius epistola 51. & totam gymnasi strætaram videre pos-
sumus apud *Plinium* I. 5. c. II. Constabunt Romanorum ther-
mæ ædificiis superbis, porticibus deambulatoriis amplissimis,
picturis & columnis variis exornatis, quæ refrigerationis &
voluptatis gratia mire placebant. In his exhedræ spatiose
res disponebantur, ubi rhetores & philosophiæ professores di-
sputabant; aderat simul palæstra, quæ, ut Græcorum gymna-
fiorum pars erat, sic Romanarum thermarum. Ita tamen
hæc omnia instruebant, ut meliorem thermarum suarum par-
tem balneis, cum frigidis, tum calidis, destinarent, volu-
ptatis plus quam sanitatis artisque gratia balnea fabricantes.
Vocitare inde solebant thermas, & balnea sua gymnasia, at-
que tantis sumtibus, tanto splendore, crescente principum lu-
xuria in iis ornandis utebantur, ut thermæ sæpe instar urbium
viderentur.

In his igitur thermis corpora exercebant Græcorum mo-
re balneis, motu, unctionibus, frictionibus, mentes vero &
animos variis doctrinis. Et cum ad corporis exercitia præpa-
randi erant artus, olei unctione corpora modice calefacta e-
mollie-

molliebant, docente Galeno l. c. & ab exercitatione in cellis sudoriferis athletarum corpora ab oleis antea illitis, una cum arena inspersa, & pulvere sub lucta in altum elevata & corpori adhærente, & cum oleo & coeno concreto ceromate libabantur medianibus strigilibus aliisve instrumentis, quando spongiis ut maluit Hippocrates l. 3. viii. f. 11. sudores in balneis abstergi commode non poterant, exsiccatis & in crustam coenosam mutatis istis omnibus. Nam exercitationis eiusvis pars extrema apotherapia audiebat, frictio nempe, qua lassitudo post immodicum exercitium removeatur, aut expurgandorum excrementorum gratia adhibenda. De Hadriano Imperatore referunt historiæ, quod cum aliquando veteratum quendam notum sibi in militia, conspexisset in balneo dorsum parietibus atterentem, percontatus eum fuerit, cur se marmoribus distingendum dedisset? Cumque ille idcirco hoc a se fieri respondisset, quod servis careret, & servis eum & pecunia liberaliter donavisse. Paucis vero interjectis diebus, cum complures ad provocandam Principis liberalitatem eodem venissent, seque parieti identidem attererent, evocari eos jussit, & alium ab alio mutuo confricari. His. Augst. T. I. p. 162. Varias autem adhibebant & frictiones & unctiones oleo præsertim instituendas: duos quippe liquores corpori humano gratissimos esse, intus vini, foris olei, Plinius testatur; Huic simile est Pollionis responsum, quando rogatus ab Angusto, qua vietus ratione illum corporis decrepiti & animi vigorem centum annos illæsum conservaslet, respondisse fertur: intus mulso, foris oleo. l. 22. c. 24. quasi cum Democrito viscera interna melle, externa oleo irriganda esse diceret. Tandem vero luxum eo pervenisse idem refert Plinius, ut hac simplicitate non contenti, præter balnearum magnificam struturam, unguentis admodum pretiosis profusissime uterentur,

quibus non modo corpora, sed etiam parietes & solia illinebantur. Demum, quod ad frictionem attinet, illud notatum dignum est, eam non modo ante & post exercitia adhiberi solitam fuisse, sed etiam frictiones corporis universi esse exercitii vice in his, qui morbis & praesertim febribus solutis, propter virium defecatum exercitationes ferre nequeunt. Cum vero de his in dissertatione pluribus egerit Candidatus Nobilissimus atque Clarissimus

DN. GEORGIUS FRANCKIUS,
nolo frictionum utilitatem modumque pluribus attingere, praesertim cum de vita & studiis Candidati aliqua, pro instituto & more Facultatis dicenda restent, quarum sumam ipse nobis suppeditavit. Natus est anno superioris scculi ultimo 1700. die 27 Julii. Patre Viro summe Reverendo, Amplissimo Dn. Wolfgango Christophoro Franckio, Theologiae Professore longe celeberrimo, & ad Div. Nicolai Archidiacono meritissimo, Matre Christina Grania. Avum paternum habuit Virum Magnificum, summe Reverendum Dn. Christophorum Franckium, S.S. Theologiae Doctorem, Professorem primarium, Academiae Pro-Cancellarium, & in supremo Senatu Ecclesiastico Consiliarium longe meritissimum. Avia paterna fuit Catharina Clausenia, Dni. Matthie Clausenii, medendi artis Doctoris, ac Ser. Ducis Slesvici Holsatiae Medici experientissimi filia. Avus maternus, Georgius Grænius, qui a commentariis judicij provincialis fuit. Avia materna Christina Kohlblatia, que adhuc in vivis est. Parentes optimi nihil omisere, sed ab ineunte ætate ad discendum habilem, præceptoribus privatis ac domesticis eum traxerunt. Anno 1715. commissus est Philosophiae Magistro Dno. Opilio, nunc Professori Theologo celeberrimo, qui adeo eum eruditivit ac instituit, ut quicquid in litteris potest ei in acceptis ferendum habeat. Anno 1716. Parentem præmatura morte

morte sibi erectum luget, cum grata memoriae ejusdem recordatione & devinctissima animi observantia. Anno subsequente ordini civium Academicorum ab eodem, a cuius manu insignia Doctoralia jam exspectat, adscriptus est, ejusdemque scholas ab illo tempore sedulus frequentavit, & physiologica, institutiones Medicas, physicam experimentalem, botanicam, materiam medicam, anatomica profitentem audiuit. Experientissimi Dni. Richteri Doctoris & Assessoris medicæ Facultatis, & Practici celeberrimi collegia physiologica duœ Boerhaviano, physica, anatomica, practica, frequentavit, & sub ejusdem moderamine disputationem, de medicina firmis & certis fundamentis innixa, defendit. Deinde Lipsiam profectus est, ibidemque per annum integrum commoratus, celeberrimorum Medicorum, Rivini & Schacheri institutione privata, in Mathematicis M. Richteri, in philosophicis Rudigeri, in physicis Lehmanni doctrinis est usus. Anno 1723. in Belgium se contulit, & lustratis antea præcipuis Germaniae Academiis & urbibus, Hala, Witteberga, Jena, Dresda, Gotha, Coburgo, Bamberga, Norimberga, Marpурго, Francofurto ad Moenum, Colonia, Rheno vectus, superatis Noviomago, Arnhemio, Ultrajecto, Amstelodamo, Lugdunum in Batavis petuit. Audivit hic Bærhavium in practicis, theoreticis & chymicis; Osterdyck-Schachtium in practicis, Albinum in Anatomicis, S' Gravesandum in physicis & mathematicis: nec dicere potest Noster, quam vellementer sibi de tot Eruditorum, quibus illa Academia superbit consuetudine sit gratulatus. Postquam vero ad triennium fere hic commoratus est, iter per Antwerpiam, Bruxellas, Traiectum ad Mosam, Aquisgranum, Bredam, Osnabrugum, Hannoveram, Brunsvicum, Hamburgum flexit, & Junio mense labentis anni ad Lares patrios reversus est; nomenque Facultati Medicæ dedit, atque

ad

ad examina consueta admitti modeste petuit, quibus præsentibus Magnifico t.t. PRO-RECTORE GENTZKENIO, & Aſſeffore gravissimo Dno. Dr. REYHERO feliciter ſuperatis, nunc ad examen & certamen publicum ſeſe accingit, conſcripta diſſertatione inauguraſi, de uſu frictiōnum in Medicina, ſub Præſidio Viri Ampliſſimi & Experientiſſimi Dni. LU- THERI, Medicinæ Doctoris & Profoſſoris celeberrimi, Col- legæ noſtri honoratiſſimi ad diem XXII. Decembr. habenda. Ad quem aetum ſolemne VIROS PERILLUSTRES, GE- NEROVISSIMOS, MAGNIFICOS, AMPLIſſIMOS, Conſul- tifſimos, Maecenates, Literarum ac Litteratorum Patronos, Fautores, Civesque Academicos, eo, quo par est obſequio, obſervantia & humanitate invito. P. P. Kilia Holsat. Domini- nic. III. Advent. ſub Sigillo Facult. Medic. Anno reparataſa- lutis MDCCXXV.

ULB Halle
004 367 324

3

1225,3
11

ORDINIS MEDICI
DECANUS,
WILHELM. HULDERICUS
WILDESCHMIDZ
MED. DOCT. PROF. PRIMAR. PHYSIC. EXPERIM.
ORDINARIUS,
DISSERTATIONEM INAUGURALEM
DE
**USU FRICTIONUM
IN MEDICINA**
INTIMAT,
ET
AD ACTVM HVNC SOLENNEM
VIROS OMNIUM ORDINUM
AC DIGNITATUM, LITERA-
RUM ATQUE LITERATORUM,
PATRONOS, FAUTORES,
ÆSTIMATORES,
CIVESQUE ACADEMICOS,
EO, QUO PAR EST
OBSEQUIO, OBSERVANTIA ET HUMANITATE
INVITAT.

KILIAE,
LITTERIS IO. CHRISTOPH. REUTHERI, ACAD. TYPOGR.